

АМЕРИКА

АМЕРИКА

UKRAINIAN CATHOLIC NEWSPAPER

(USPS 016-940)

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ЧАСОПИС

ЧАСОПИС

OL. LXXX NO. 27 PHILADELPHIA, PA, SATURDAY, MARCH 2, 1991

PRICE 35 CENTS — ЦІНА 35 ЦЕНТІВ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА, СУБОТА, 2 БЕРЕЗНЯ 1991 Р. LXXX Ч. 27

ПЕРЕМОГА КОАЛІЦІЇ У ПЕРСЬКІЙ ЗАТОЦІ: КОАЛІЦІЙНІ СИЛИ ВИЗВОЛИЛИ КУВЕЙТ

ПОДАЄМО НАШИМ ЧИТАЧАМ ПЕРЕКЛАД ПРОМОВИ ПРЕЗИДЕНТА БУША, ВИГОЛОШЕНОЇ ДО АМЕРИКАНСЬКОГО НАРОДУ ОПІВНОЧІ 26 ЛЮТОГО 1991 Р.

ПРЕЗИДЕНТ БУШ НАКАЗАВ ПРИПИНИТИ ДІЇ

військових аспектів завершення зброї.

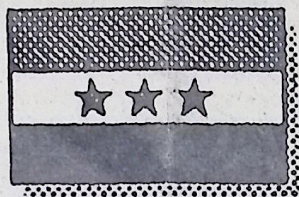
Дальше, я просив державного секретаря Бейкера просити Раду Безпеки Об'єднаних Націй зійтися для сформулювання справ, які пов'язані з закінченням війни.

Це завершення офензивних воєнних дій, стоїть під умовою, що Ірак не вживе зброї проти коаліційних сил, і не вистрілюватиме ракет „скуд“ проти жодної країни.

Якщо Ірак порушить ці умови, сили коаліції почуватимуться вільними поновити почати воєнні дії.

При кожній нагоді, я казав народів Іраку, що ми не мали з ними суперечки, але з його промовою, а понад все з Садданом Гуссейном. Так стоїть справа.

Ти, народу Іраку, не є нашим ворогом. Ми не шукаємо твого знищення. Ми поводитимось людяно

з твоїми полоненими.

Сили коаліції пішли на війну, тільки як останній вихід і очікують, що у майбутньому Ірак буде мати у проводі людей, які готові жити у мирі з своїми сусідами.

Тепер ми мусимо глядіти поза перемогу у війні. Ми мусимо прийняти виклик забезпечити мир. У майбутньому, як перед тим, ми будемо радитися з партнерами коаліції. Ми вже над багато дечим роздумували і запланували для повоєнного періоду, а секретар Бейкер вже почав наради з нашими партнерами коаліції про вимоги

regiony.

Немає, і не може бути, одинокі американської відповіді на всі виклики. Однак ми можемо підтримати і допомогти країнам регіону і бути каталістами миру.

У цьому дусі секретар Бейкер поїде в регіон наступного тижня, щоб почати нову низку консультацій.

Ця війна є поза нами. Перед нами трудний обов'язок забезпечити потенційно історичний мир.

Однак нині вночі, будьмо горді з того, що ми довершили. Подякуймо всім, які ризикували своїм життям. Ніколи не забудьмо тих, які віддали своє життя.

Нехай Господь благословить наші хоробрі сили і їхні родини, і пам'ятаймо про них у наших молитвах.

Добраніч, і нехай Бог благословить Злучені Стейти Америки!

До Філядельфії має загостити композитор Георгій Майборода

Хто не знає його імені чи хто не чув його пісень? Але щоб краще зрозуміти його творчість треба нам заглянути з його життям.

Георгій Майборода народився 13 грудня 1913 р. на Полтавщині, в козацькому хуторі Пелешівщина. Батьки його Іларіон та Одарка з роду Кухаренко були прямими нащадками запорізьких козаків і були замощними хліборобами. У таких старих козацьких родинах завжди дуже цінилась та плекалась українська культура та пісня. Майборода були дуже музикальні, майстрували та грали на різних інструментах і співали в церковному хорі.

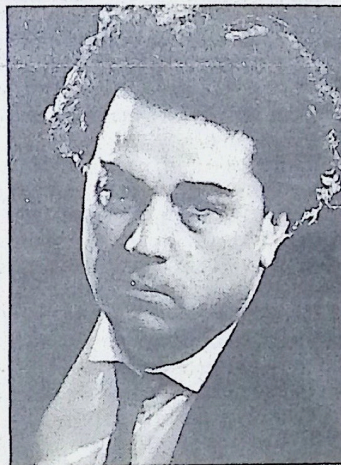
У жашливі 30-ті роки родину Майбородів, як і мільйони інших селян, розкуркулують, а Іларіона арештують. З того часу ані дружина, ані сини не бачили свого чоловіка та батька. Георгій працював на будові Дніпрельстану, а закінчивши технікум, працював на алюмінієвому комбінаті в Запоріжжі.

Перебуваючи у великому місті, Георгій полинув цілим серцем у музичне життя. Ходить на симфонічні концерти, співає в хорівній капелі „Дніпрельстан“, оркеструє чужі твори та починає композиторську діяльність. Але, на жаль, не стає йому музичного знання. Тому Георгій їде до Києва та подається до Київської Консерваторії, де в тому часі

були іспити на композиторський факультет. Іспитова Комісія, в склад якій входили відомі українські композитори Л. Ревуцький, Б. Лятошинський та В. Косенко, помітили небуденний талант юнака. Його прийняли на перший курс музичної школи, а через рік він став студентом Київської Консерваторії в класі композиції та інструментування. Георгій вчився з великим ентузіазмом. Вже за студентських часів компонує симфонічні поеми „Лілея“ за Т. Шевченком і „Каменярі“ за І. Франком.

На закінчення студій диригує він своїм твором „Першою Симфонією“. У його творчому доріжку були вже численні камерні, вокальні та інструментальні твори та обробки народних пісень. В 1949 році Майборода закінчує аспірантуру та починає викладати в Консерваторії. Він диригує власними творами, пише багато статей та рецензій. Появляється велика кількість його пісень, „Друга Симфонія“, „Гуцульська Рапсодія“ та вокально-симфонічний твір „Запорожці“. В творах його проявляється велика композиторська майстерність та глибокий зв'язок композитора з українською духовністю. На прикінці 50-их років мистець звертається до одного з найскладніших музичних жанрів — опери.

Перша опера Майборода „Ми-

Георгій Майборода

лана“ прем'єрувала 1957 році в київському театрі опери та балету імені Т. Шевченка. Вона була дуже добре прийнята, а музикознавці заговорили про Майборода, як про оперного композитора, який продовжує кращі традиції українського оперного мистецтва.

У 1964 році творить Майборода оперу „Тарас Шевченко“ на власне лібретто. Опера була створена на 150-ліття з дня народин Великого Кобзаря. І ось тут проявляє Майборода великий талант композитора-психолога, де він показує Шевченка як поета-мислителя, державника та гуманіста.

(Закінчення на ст. 2)

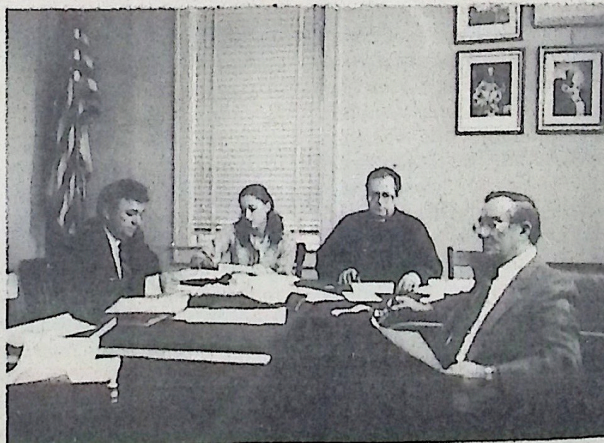
Головна Контроля у СУК „Провидінні“

У дні 27 і 28 лютого ц. р., Головна Контрольна Комісія перевела контрольні фінансів і діяльності Головної Канцелярії Союзу Українців Католиків „Провидіння“.

Члени Контрольної Комісії установили між собою ієрархічні обов'язки в такому порядку: Впр. о. архипрєсвітер Іван Терлецький — голова, Галина Дубіль — секретарка і Євген Марків — місто голова.

Контроля переводиться на передодні річних зборів Головної Управи СУК „Провидіння“, що відбудуться 10 і 11 квітня 1991 р. у Філядельфії.

Богдан Тодорів

Контрольна Комісія і головний секретар СУК „Провидіння“ ведуть Конференцію. Зліва: Євген Марків, Галина Дубіль, о. архипрєсвітер Іван Терлецький — члени Головної Контролі і інж. Ігор Смолий, член Екзекутиви.

ЗАЯВА Проводу Української Національної Партії

(Щодо референдуму про долю ССРСР)

Українська Національна Партія неодноразово наголошувала на тому, що УССР не є Українською державою і вона не уповноважена репрезентувати волю українського народу. Оскільки український народ не відмовився від державної незалежності, а його Держава була розбита військами РСФСР, і тими ж військами був окупований український терен, то й не було входження України до складу ССРСР.

Як показали недавні дослідження професора Я. Дашкевича, союзний договір 1922 року юридично не існує. Тобто, ССРСР не є союзом республік, а становить собою унітарну імперію, яка утворена шляхом завоювань військами РСФСР, а потім — військами ССРСР сусідніх з Росією держав.

Референдум, який призначений на 17 березня 1991 року, має метою не оновлення союзу республік, а отримання формальних підстав для збереження ССРСР, що можливе лише за умови придушення національно-визвольних рухів і демократії. Необхідність референдуму для керівництва ССРСР зумовлена тим, що поновлені народи підняли на боротьбу за свою державну незалежність, чим доводять ССРСР до розвалу.

Задум керівництва ССРСР домогтися від поневоленних народів згоди на продовження існування ССРСР суперечить міжнародному праву і волі народів, а тому дії керівництва ССРСР, що спрямовані на домагання від народів згоди на поневолення їх, є аморальними і протизаконними.

На сьогодні воля народів до незалежності настільки зросла, що керівництво ССРСР не впевнене в успіхові референдуму без застосування ним режимних санкцій та військової сили. Тож, воно вдалося до державного терору в Литві і Латвії, парламенти яких проголосили незалежність своїх республік. Цим керівництвом ССРСР застерєгло інші народи від волевиявлення, а щоб продемонструвати свою рішучість домогтися потрібних йому наслідків референдуму і щоб поставити режимні та військові санкції, Президент ССРСР та міністри оборони й внутрішніх справ ССРСР вдалися до завуальованого введення військового стану, встановивши військові патрулі на вулицях міст. Президент ССРСР і його кабінет вдалися до банківотвої операції та режимних санкцій проти незалежних продуцентів, які підтримували фінансову базу громадських організацій та опозиційних партій. Фінансова база КПСС залишилася недоторкованою.

Склалися такі умови, коли КПСС, фактично, відновила свою монополію в сфері пропаганди, а опозиційні громади та партії втратили можливість вести широку пропаганду проти так званого нового союзного договору. Отже, першим заходом керівництва ССРСР з метою отримання вигідних йому результатів референдуму, стало придушення демократії, яка раніше тим же керівництвом була проголошена як його стратегічна мета.

Оцінюючи фактичний стан політичних сил і значою схильність влади до маніпуляції результатами всенародного голосування, Українська Національна Партія застерєгає Український Нарід та його громадян й партії від небезпеки, яка нависла над Україною. В умовах окупації і наступу імперських сил, в умовах придушення демократії і повернення до КПСС монополії на пропаганду, будь-який опір намаганням керівництва ССРСР зберегти імперію є моральним і законним.

Воля Українського Народу до державної незалежності доведена тим, що Український Нарід в 20-му столітті неодноразово відновлював свою Державу і тривалий час вів збройну боротьбу за незалежність. Ніякого референдуму для волевиявлення Українського Народу, отже, непотрібно.

Історична істина і міжнародне право дають Українській Національній Партії підстави заявити про те, що референдум про збереження неволі, і наслідки цього референдуму не матимуть юридичної сили. Необхідною умовою волевиявлення Народу є незалежна Українська Держава.

Українська Національна Партія, незважаючи на наступ імперської диктатури, заявляє про свою непохитну волю боротися за визволення Українського Народу і рішуче відкидає спроби керівництва ССРСР і КПСС домогтися від українців згоди на продовження їхнього поневолення. Нашою метою є незалежна Українська Держава, і ми будемо боротися за неї до перемоги.

ПРОВІД УНП

9 лютого 1991 року
Місто Черкаси

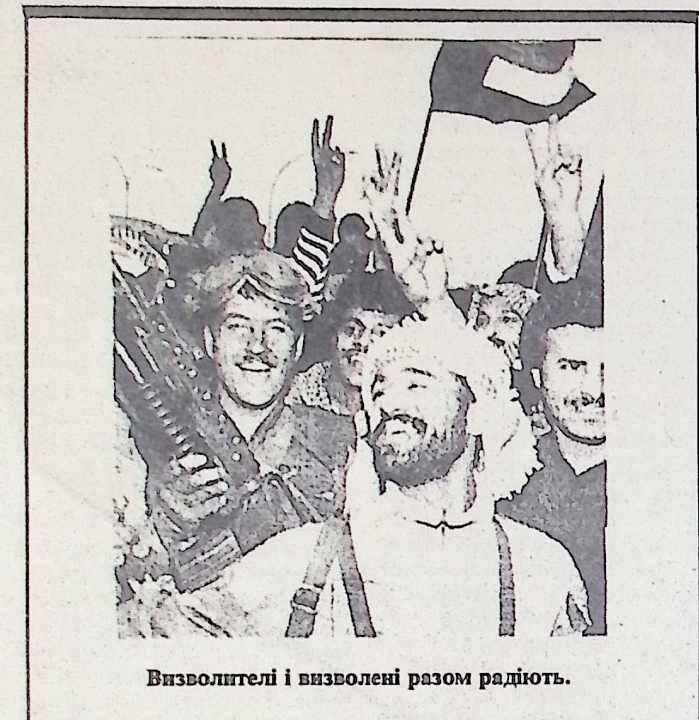
„Мрія“ летить в Україну з допомогою дітям Чорнобиля

Шорт Г'їлл, Н. Дж., 20 лютого 1991 р. — За повідомленням Марти Андріюк, представниці головного бюро „Дітям Чорнобиля“, літак „Мрія“ (найбільший транспортний літак в ужитку) приземлиться на Бредлі Аір Порт, біля Гартфорду між 8-м і 10-м березня 1991 р.

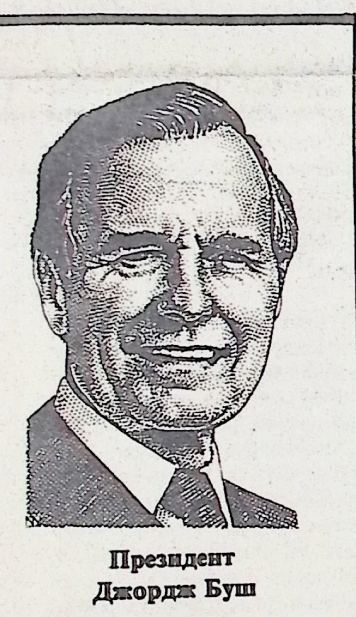
Цей велетенський літак конструкції українця-інженера Анторова прилетить забрати біля 200 тон меди-

каментів і сухої їжі за старанням „Руху“ і комітету „Дітям Чорнобиля“.

Українська громада Гартфорду і околиці займається програмою допомоги і нагрузкою літака. Дата відлету літака буде проголошена вчасно і дуже важно, щоб Українська преса взяла участь в час відлету літака, щоб світ знав хто помагає тим нещасним дітям.

Визволителі і визволені разом радіють.

Президент Джордж Буш

Кувейт визволений. Армія Іраку побіджена. Ми досягли наших військових об'єктивів. Кувейт оповно в руках кувейтян, у контроль власною долею.

Ми поділяємо цю радість, адість яка є затьмарена тільки нашим співчуттям до їхнього важкого пережиття. Нині ввечері прапор Кувейту знову лопотить над столицею вільної суверенної Нації, а американський прапор над нашою амбасадом.

Сім місяців тому, Америка і світ заявили становище. Ми заявили, що агресія проти Кувейту недопустима. І сьогодні ввечері Америка і світ дотримали своє слово.

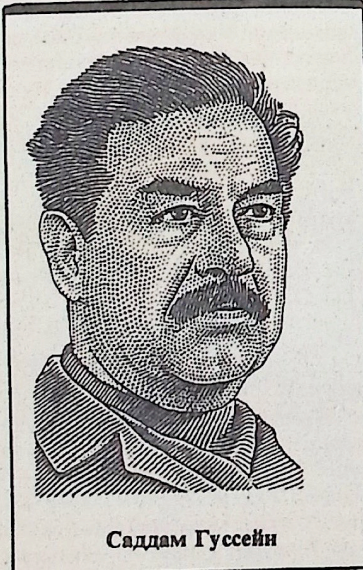
Це не час для радості, напевно не час злорадїти. Однак, це час гордості, гордості нашим військом, гордості нашими приятелями, які стояли при нашому бої у часі кризи, гордості нашою Нацією і народом, сила і рішучість якої здобули швидко, рішучу і справедливу перемогу.

І у скорому часі ми відкрисмо наші руки, щоб привітати з поворотом домів наші чудові збройні сили.

Жодна країна не може вважати цю перемогу своєю, бо це не тільки перемога для Кувейту, але для всіх коаліційних сил.

Це перемога для Об'єднаних Націй, для всього людства, для панування закону і того, що справедливе.

Після нарад з секретарем обо-

Саддан Гуссейн

Кбаліція закликає уряд Іраку назначити військових командирів, які стрінуться до 48 годин з своїми відповідниками у місці театру воєнних операцій для переведення